

[Stavad].

ønskede at give kommunerne mulighed for at planlægge og var meget bange for ændringer, der kunne betyde, at kommunerne skulle til at tage spørgsmål op til ny vurdering. Jeg mener altså, at den begrundelse, der gives, er forkert. Det er regeringens smøleri, der er årsagen til det; det er ikke et ønske om at være venlig over for kommunerne.

Må jeg endelig tage den samme sag op, som vi diskuterede i går, og som vi også havde en lille diskussion om under spørgetiden her i dag, nemlig spørgsmålet om arbejdsmiljøinvesteringer, og dér tænker jeg først og fremmest på de store arbejder, som mange kommuner skal gennemføre i forbindelse med udskiftning af asbest- og karlitlofter, og som, således som det ser ud i øjeblikket, betyder, at kommuner og amter skal betale en afgift til staten for at få fjernet en kræftfrisiko.

Jeg mener, det må være muligt at samle et flertal her i salen for en dispensation, når det gælder arbejdsmiljø, således at der ikke lægges en statsafgift på arbejdsmiljøforbedringer, som er helt nødvendige. Jeg har hørt både i dag og i går, at indenrigsministeren har sagt, han vil optage forhandlinger med kommunerne. Det synes jeg da er helt udmærket, men situationen i forhold til denne lovgivning er, at problemet skal løses nu, for ministeren har ingen muligheder senere, eftersom der ingen dispensationsadgang er.

Så siger ministeren, at vi måske kan regulere bloktilskuddene noget. Hvad bliver resultatet? Resultatet ville i givet fald blive, at man ville dele nogle beløb i en eller anden størrelsesorden ud over samtlige kommuner, uanset om de har haft den udgift eller ej. De kan måske være så heldige, at de kan få dækket en vis procentdel af den strafafgift, som de skal betale i anden sammenhæng til staten. Jeg kan ikke se, at det kan gøre nogen skade, og jeg kan ikke se, at vi foregriber nogen begivenheder ved at fastslå, at strafafgiften på miljøforbedringer, først og fremmest fjernelsen af de asbest- og karlitlofter, der udgør en sundhedsrisiko, må udtages af denne lovgivning; alt andet vil være uanstændigt. Derfor vil socialdemokratiet fremskynde det ændringsforslag, som vi bebudede i går til vores eget lovforslag, sådan at det kan komme ind i det lovforslag, ministeren her har fremsat, og som jeg forstår skal gennemføres i denne uge, således at vi kan ska-

be klarhed for kommuner og amter med hensyn til strafafgiften, og således at de trygt kan disponere her og gennemføre disse forbedringer, uden at de kommer ud i økonomiske vanskeligheder derved.

Karen Højte Jensen (KF):

Der skal fra konservativ side lyde en tak til indenrigsministeren for dette positive lovforslag, som friholder kommunale anlægsudgifter til industrihuse for at indgå i beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen, som vi vedtog her i folketinget før jul. Nu bliver denne udgift sidestillet med miljøforanstaltninger, sanering og byfornyelse, og det er vi meget tilfredse med.

Vi tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Heiselberg (V):

Også jeg kan takke indenrigsministeren for lovforslaget. Jeg synes, det er godt og positivt, at ministeren reagerer så hurtigt, når det viser sig, at der er ting, man har gennemført, som måske lægger hindringer i vejen for den udbygning af erhvervslivet, som vi alle sætter pris på. I dag har vi modtaget et påskeæg fra Sønderborg og omegns lærerkreds, hvor der står tak for opbakningen og forståelsen. Jeg ved ikke, om det er kommet til alle folketingsmedlemmer, men socialdemokratiet burde rent faktisk ingen have, for det medvirker jo ikke til, at man kan få det samarbejde om resultaterne, som f.eks. de radikale har opnået sammen med regeringen. Men her er i hvert fald bevis på, at et samarbejde kan give resultater; det har man klart demonstreret også med dette lovforslag.

Agerschou (SF):

Indgrebet over for kommunernes økonomi kort før jul indeholdt usædvanlig mange absurditeter – usædvanlig selv set i forhold til den konservative regerings tidligere indgreb. At kommuner kunne komme til at betale anlægsafgift for investeringer i industrihuse, der støttes efter egnsudviklingsloven, var blot en enkelt af den lange række absurditeter, indgrebet indeholdt.

Men det er altså præcis det hjørne, de radikale har kastet sig over i forsøget på at finde figenblade under den jagt på kommunerne, partiet gennem de sidste tre år så ivrigt har deltaget i. Al begyndelse er svær, og vi